

Številni transparenti so izkazali vso podporo našim rojakom onstran meje.

Pogled na zborovalni prostor z zgradbe v Subičevi ulici.

Protest proti avstrijski protimanjšinski politiki

Podpora rojakom

V četrtek, 11. novembra, tri dni pred napovedanim »štetjem posebne vrste« v Avstriji, je stotisočglava množica na Trgu revolucije v Ljubljani izrekla ogorčenje nad avstrijsko manjšinsko politiko, ter zaskrbljenost zaradi obujanja nacionalističnih in šovinističnih sil v Avstriji. Več kot 100.000 delovnih ljudi, občanov in mladine iz Ljubljane in okoliških občin je na velikem protestnem zborovanju izreklo podporo slovenski in hrvaški narodnostni manjšini, ki so jim zagotovljene pravice v avstrijski državni pogodbi. Protestnega zborovanja so se udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja republike, mesta in občin ljubljanske regije.

Kljub slabemu vremenu je bil Trg revolucije premajhen, da bi sprejel vse ljudi, ki so prišli na protestno zborovanje. Množice ljudi so bile na Erjavčevi, Valvazorjevi, Beethovnovi ulici in na Trgu osvoboditve ter na bližnjih ulicah. Številni transparenti so oznanjali vso podporo v slovenski in hrvaški narodnostni manjšini v Avstriji.

Na protestnem zborovanju so prebrali tudi protestno pismo in ga poslali avstrijskemu veleposlaništvu v Beograd in zveznemu sekretariatu za zunanje zadeve.

Ta množični odraz solidarnosti Ljubljane s svojimi rojaki na Koroškem, kot vrh nešteatih podobnih protestnih zborovanj širom ožje in širše domovine, je prav gotovo pomembno vplival na samozavest in nespremenjena stališča Slovencev in Hrvatov onstran Karavank, bila je to pomembna in neprecenljiva podpora posebno še v zadnjih dneh pred »popisom posebne vrste«. V tistih tesnobnih trenutkih naši enotni nastop niso predstavljali zgolj boja matičnega naroda za pravice svoje manjšine na tujem — prav tako je bila to podpora v okviru širše evropske pa tudi svetovne demokratične javnosti vsem, za svoje pravice in narodno svobodo bojujočim senarodom in njihovim manjšinam.

Vlado Beznik med pozdravnim govorom.

Tekst in foto: MILAN TUREL

Tisočglava množica ljudi tudi na Trgu osvoboditve.

Obisk v Winterthouru

V mesecu oktobru sta, v imenu OK SZDL, obiskala naše rojake v Winterthouru v Švici sekretar konference, Andrej Mlinar in predsednik zbora KS občinske skupščine, Dušan Kompare

Občinska konferenca je v skladu s svojim programom navezala sodelovanje s ciljem, da seznanja naše rojake, ki so začasno zaposleni v tujini, z dogodki v domovini, s samoupravnim razvojem v naši državi, da pripomore k utrjevanju in razvijanju socialističnega patriotizma naših delavcev v tujini, da v nekem smislu pomaga pri organiziranju zbiranja naših delavcev v tujini preko društev, kar vsekakor krepi njihovo zavest in pripadnost domovini. In navsezadnje pomagati in ustvarjati pogoje za postopno vračanje naših delavcev v domovino.

Naša delegacija je obiskala športno kulturni klub »Triglav« v Winterthouru, kjer se je seznanila z delom kluba in njegovim programom ter proučila možnosti konkretnega sodelovanja.

Športno-kulturni klub Triglav je podružnica slovenskega pla-

ninskega društva Triglav v Zurichu. Ustanovljen je bil leta 1974 in je danes vanj vključenih že 85 članov.

Ustanovili pa so tudi slovensko dopolnilno šolo, ki deluje že drugo leto.

Na seji odbora kluba, na kateri sta bila prisotna predstav-

nika občinske konference SZDL naše občine in predstavniki Jugoslovanskega kluba so se domenili in predlagali okvirni program sodelovanja. Program predvideva tudi stike klubskih sekcij s športnimi in kulturnimi organizacijami naše občine, sodelovanje in obiske učencev slovenske dopolnilne šole z učenci osnovnih šol v občini Ljubljana Center.

V počastitev Dneva republike bo 27. novembra proslava v Winterthouru, kjer bo svečano podpisana Listina o medsebojnem sodelovanju.

Igor Krevl

Mladina o svobodni menjavi dela

Na zadnji seji predsedstva OK ZSMS Ljubljana Center, so poleg vprašanj organiziranosti in delovanja mladinske organizacije in njenih organov v nadaljnjem obdobju, obravnavali tudi pomen sprejemanja samoupravnega sporazuma samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti v občini Center.

Uvodne misli je podala tovarišica Nuša Kerševan, podpredsednica IS skupščine občine. Razložila in predstavila je ves potek dela v zvezi s pripravami pravil srednjeročnih planov in poudarila vlogo teh samoupravnih sporazumov pri realizaciji ustavnega načela svobodne menjave dela.

Ob tem se je predsedstvo ustavilo ob vprašanju kulturnega doma mladine v Ljubljani — Poljane, katerega program delovanja je že izdelan, zagotovitev realizacije tega programa pa naj bi v planu zagotovila kulturna skupnost. Prav tako je predsedstvo postavilo vprašanje mejnih področij. Družbene organizacije in društva, predvsem taborniki in planinci, namreč še niso opredeljeni, v katere samoupravne interesne skupnosti sodijo.

V času javnih razprav predlogov samoupravnih sporazumov, se bo mladinska organizacija aktivno vključila in tudi prispevala morebitne dopolnitve. Predsedstvo OK ZSMS namreč razpravo pozitivno ocenjuje in podpira solidarnostno prelivanje sredstev med posameznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

D. L.

več ali manj nerazumljiva. Vsak Ljubljančan bi se moral zavedati, da je biti meščan takega mesta ponos in hkrati obveznost. Obveznost do problemov vse naše družbe, obveznost do nujnega soočenja tudi s problemi širšega, mednarodnega značaja.

• Rekel si, da so soka tiste veličastne vsebine nekdanje illegale žejne predvsem mlade generacije. Kaj pričakuješ od teh mladih? Kaj jim svetuješ?

Aleja spominov in tovarištva je ideja in delo mladih. Vesel sem, da smo že tu našli skupni jezik. Kaj pričakujem od njih? Malo in ogromno. Mladi naj bodo aktivni. Stojijo naj trdno sredi svojega življenjskega toka, pa naj jih ta vodi še po študentskih poteh, ali pa že po poteh samostojnosti in neodvisno-

sti. Mladi se morajo zavedati, da je že v letu 1941, v prvem letu vojne padla tretjina borcev, ki so bili skojevci. In že ta podatek pove, da je naša revolucija z vsemi posledicami, dejansko delo mladih. To pa tudi današnja mladina zavezuje, da se z enako zagnanostjo kot njeni predniki, bori in zavzema za naš samoupravni socializem, da si za opravljanje teh nalog in dolžnosti, ki so prav gotovo bolj zapletene kot so bile nekdanje, pridobijo veliko znanja, visoko stopnjo kulturne in narodne zavesti. Postaviti si morajo jasen cilj kam težijo, kam hočejo, pri čemer se morajo spet in spet približevati svetlim zgledelem svojih prednikov. Mnogo je stranpoti, ki mladim grozijo in jih hkrati vabijo v svoj nečisti tok in prav zato današnji čas zahteva toliko večjo trdnost in neuklonljivost. Sodobna znanost ustreza pred-

vsem razvoju tehničnih ved, a treba se je spet ozreti v človeka, v to največjo dobroto naroda. Za tega človeka je treba najti pravišnje mero poslušanja in razumevanja. Temu človeku je treba odgovarjati; ne s frazami, niti ne s pretirano strokovnimi, čestokrat popačenimi izrazi, samemu interpretu tako visoko donečih pojasnjevanj, niso povsem jasni. Življenje je preprosto in ako ga je treba tudi tolmačiti in sprejemati. Vse drugo široke ljudske množice utruja in jih oddaljuje od skupnih ciljev.

• Številne žrtve, ki so s krvjo tlakovale pot v svobodo so žalostne, vendar najsvetlejši spomenik našega rodu. Kaj meniš, ali bo ta spomenik, ta aleja spominov in tovarištva, ki raste (kot praviš) iz mladih sil, dovolj in v pravi

luči osvetljena, kot to zasluži?

Aleja spominov in tovarištva naj bi pomenila nekakšen trak odklovanja, ki ga je dobil narodni heroj — mesto Ljubljana. Spomenik na Trgu revolucije pa naj bi že zdaj predstavljal medaljo, ki je pripeta na tem traku odklovanja. A kot sem že poudaril v prejšnjih pogovorih, naj bi ta aleja spominov in tovarištva ne težila k pokopališko mrtvemu spomeniku. Vsak košček te aleje naj služi življenju, povezuje naj ljudi in jim hkrati daje možnost, da se bodo na poteh nekdanje, z žico obdane Ljubljane srečevali, da bodo na svojih sprehodih razmišljali, se spominjali dogodkov, ki so vklesani v vsako ped te zemlje, da bodo na teh sprehodih kovali tudi načrte, prijetne in vredne človeka, kakršen je bil naš ilegalac v okupirani slovenski me-

tropoli. In v tem je osnovni cilj, ki naj prispeva k zlahtnejši ljudi in njihovih čustev.

Se o marsičem sva se pogovarjala z nekdanjim poslancom, ki je prvi v svobodi kandidiral in bil stoočstotno izvoljen v nekdanjem Grosupeljskem okraju. Franc Kimovec-Ziga mi je nizal lepe in žalostne dogodke, ki so vredni širšega zapisa, ki sami po sebi kličejo, da se izlijejo na papir, v roman, v povest. Ti naj bi bili sedanjim in bodočim rodovom v poduk in spodbudo, kako je treba živeti, kako je treba vztrajati in ljubiti vse dobre stvari in predvsem ljudi, ki prav zavoljo svoje nesebične ljubezni ostajajo skriti in neopazni, vendar vedno veliki v svojem tihem žrtvovanju.

Pogovarjala se je: Marta Grom